

mentalt rigtig, og ideen om også at kunne handle kvoter er grundlæggende rigtig. Det bør vi kunne realisere via en fælles anstrengelse.

Jeg var glad for hr. Jes Lundes bemærkninger om uddannelses- og forskningssiden, også om informationsteknologien. Jeg savner et synspunkt, som ligger regeringen meget på sinde. Det bør være muligt for os på IT-siden at undgå, at det bliver et bidrag til ny opdeling af dem, der kan, og dem, der ikke kan. Det kræver meget af os, høj bevidsthed i skolen, høj bevidsthed på uddannelsesstederne og høj bevidsthed herom på virksomhederne og i den offentlige sektor.

Hr. Jann Sjursen karakteriserede vores børnepolitik som, ja, som liggende på ulandsniveau. Det blev jeg lidt stødt over. Men hvis hr. Jann Sjursen lover mig, at han ikke sætter Norge som ambition – det gør hr. Jann Sjursen, så jeg er stadig væk lidt stødt. Min pointe er ikke at kritisere Norge, men min pointe er at slå et lille slag for, at jeg tror, at det med pengene, der følger barnet, altså stadig væk virker kontra, virker modsat de mål, som hr. Jann Sjursen og vi gerne vil nå.

Jeg mener ikke, man kan karakterisere Danmark som et børnepolitisk uland. Må jeg minde om børnepasningslov, må jeg minde om barselsorlov, må jeg minde om overenskomsttaler, om ret til sygefravær. Må jeg minde om daginstitutionstilbudene i Danmark, som er mere omfattende end i noget andet land. Må jeg minde om en lang, lang række andre faktorer, som gør, at vi ligger pænt til, når det gælder vores børnepolitiske ting. Men der er meget andet, der er meget mere at gøre. Det vil jeg ikke sætte spørgsmålstejn ved.

Jeg vil gerne sige om misbrugerne og misbrugsproblemet i Danmark: Ja, og give håndslag til at tage det op politisk, at gøre noget mere end det, vi gør i dag. Og ja, håndslag til at indsamle erfaringer og få dem omsat i en stærkere indsats for de aller-, alleryderste. For det er jo rigtigt, som hr. Jann Sjursen har sagt det med lidt andre ord: Vi behøver såmænd ikke gå så langt her uden for Christiansborg. Ude på Nørrebro eller Vesterbro kan vi finde nogle menneskeskæbner, som vi ikke bare kan vende ryggen til eller lukke øjnene for.

Så gjorde hr. Jørgen Estrup ligesom hr. Jacob Buksti nogle meget grundlæggende bemærkninger om, hvorfor vi er politikere og om regeringens menneskesyn, og det vil jeg gerne bru-

ge som afsæt til bemærkninger til Dansk Folkeparti.

Hun kom til landet for godt 50 år siden, hun flygtede fra Ungarn, hvor kommunisterne hærgede, og hun fik et godt liv i Danmark. For vi havde sympati for hende, og vi forstod, hvorfor hun flygtede. Godt nok var hun katolik, og nogle mente, at når hun nu kom fra Ungarn, så var hun nok en slags sigøjner, men de 50 år gik egentlig meget godt, og på sine gamle dage kunne hun se tilbage på et liv med en dansk mand, der nu er død, en børneflokk på 4 og 12 børnebørn.

De fleste klarer sig godt, men der er én enkelt undtagelse. Dette ene barnebarn, apropos hr. Jann Sjursen, er narkoman. Og i sin daglige kamp for den daglige dosis sker det mere og mere, at han slår mennesker ned for at få penge. Det gør ondt at vide for den bedstemor, der kom fra Ungarn for 50 år siden, at hendes barnebarn er voldelig, kriminel og efterhånden opholder sig mere inden for end uden for fængslets mure.

Hun var heldig, den gamle, fine dame fra Ungarn. Hun kom til Danmark, før fru Pia Kjærsgaard holdt landsmøde i Odense, og sagde – jeg tillader mig at citere:

»Dansk Folkeparti foreslår, at i tilfælde af, at en anden- eller måske tredjengenerationsindvandrer gentagne gange begår kriminalitet, og ingen opdragelse er mulig, ja, så hjemsendes og repatrieres ikke alene den pågældende, men hele hans familie. Det er det eneste, de har respekt for.«

Der er mange anden- og tredjengenerationsindvandrere i Danmark i dag, og man kan i hvert fald sige om den gamle bedstemor fra Ungarn: Én trøst er, at hun da i det mindste ikke skal rejse hjem helt alene.

Jeg sætter det på spidsen, for hvad er det egentlig, vi taler om her? Dybt seriøst: Er det, vi taler om, i virkeligheden ikke, at Dansk Folkeparti er parat til at indføre et etnisk princip i dansk politik, som vi for få måneder siden har kæmpet for aldrig skulle indføres i et andet land?

Der er nogle, der synes, at fru Pia Kjærsgaards parti er den lille mands parti. Smid de fremmede ud, spær de unge inde og hjælp de gamle noget mere! Men hvad med den gamle dame fra Ungarn? Og hvad med alle efterkommerne efter de polske kvinder, der kom til Danmark for at dyrke roer og hakke roer i starten af dette århundrede? Og hvad med alle os